

priznavanje stranih visokoškolskih diploma radi zapošljavanja u Srbiji (profesionalno priznavanje) od onog u kojem strani student želi da nastavi školovanje na našim fakultetima (akademsko priznavanje). Zakonom se detaljno preciziraju postupci akreditacije i izdavanja dozvole za rad fakultetima. Nacionalni savet može poništiti odluku Komisije za akreditaciju i proveru kvaliteta i u drugostepenom postupku odobriti studijski program, odnosno doneti konačnu odluku.

5. Izmene Zakona omogućavaju da se donesu neophodni minimalni kriterijumi za izbor u zvanja nastavnika. Pored ovoga, izmenama su predviđene i mere koje su usmerene na poboljšanje doktorskih studija, tako da najmanje jedan recenzent na doktorskim studijama mora da bude sa druge visokoškolske ustanove, što bi sprečilo da dolazi do situacija koje su se dešavale u toku 2014. godine kada su javnost uzdrmale afere oko prepisanih doktorata.

6. Prema globalnom indeksu konkurentnosti Svetskog ekonomskog foruma po kapacitetu zemlje za vraćanje talenata Srbija se nalazi na 141, a po kapacitetu za privlačenje talenata na pretposlednjem, 143. mestu u svetu.

Zdravstvena zaštita.

1. Ustav Srbije garantuje pravo na zdravstvenu zaštitu. Ustav uspostavlja i pozitivnu obavezu države da pomaže razvoj zdravstvene i fizičke kulture. Ustav predviđa i obavezu države da organizuje fondove zdravstvenog osiguranja. Zakonom o zdravstvenom osiguranju uređeno je obavezno i dobrovoljno zdravstveno osiguranje. Zakon o zdravstvenoj zaštiti predviđa da zdravstvena zaštita podrazumeva preventivnu, kontrolnu i rehabilitacionu zaštitu. Finansiranje zdravstvene zaštite vrši se iz sredstava zdravstvenog osiguranja u odnosu na osigurana lica, iz sredstava budžeta Republike i iz ličnih sredstava korisnika zdravstvene zaštite u slučajevima određenim zakonom (participacija).

2. Zdravstvena zaštita nije u dovoljnoj meri dostupna što se može pripisati brojnim propustima u zakonima, ali isto tako i lošoj primeni postojećih zakonskih rešenja. Neujednačeno tumačenje normi dovodi do kršenja prava čime se pacijentima onemogućava da dobiju zdravstvene usluge.

3. Na dostupnost zdravstvene zaštite utiče i manjak zaposlenih u ustanovama. Zabrana zapošljavanja se negativno odrazila na efikasnost pružanja usluga u zdravstvenim ustanovama. Starosna struktura zaposlenih u zdravstvu je zabrinjavajuća. U pojedinim domovima zdravlja najmlađi lekari imaju preko 50 godina, dok je u bolnicama i klinikama situacija još gora.

4. U maju su usvojene izmene Zakona o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje kojim je procenat izdvajanja za zdravstveno osiguranje sa 12,3% smanjeno na 10,3%. Prema izveštaju Euro Health Consumer Index for 2014 (EHCI 2014), Srbija je na 33. mestu sa 473 poena. Pravo na zdravstvenu zaštitu i zdravstveno osiguranje velikog broja zaposlenih se ne ostvaruje uglavnom zbog činjenice da im poslodavci ne uplaćuju doprinose.

5. Mada se u poslednjih deset godina govori o reformi zdravstvenog sistema u tome nema vidljivog napretka. Zakoni koji regulišu oblast zdravstva i dalje se veoma često menjaju, ali samo parcijalno, što kvalitetu zdravstvenih usluga donosi mnogo više štete nego koristi.

6. Opšte nezadovoljstvo u odnosu na zdravstveni sistem u Srbiji ne vezuje se samo za pacijente, već i za većinu zaposlenih, od nemedicinskog osoblja do lekara.